

(98/C 174/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3590/97**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(13. november 1997)*

Om: Forbedring af kommunikationsforbindelserne af hensyn til borgernes sikkerhed

Farlige fangers fri bevægelighed kan have særdeles alvorlige følger. Dette kunne senest konstateres for nogle dage siden i Finland, da en dansk flugtfange dræbte to politimænd.

Kommissionen bedes oplyse, hvad den agter at gøre for at forbedre kommunikationsforbindelserne mellem de enkelte landes politimyndigheder, for at tilsvarende begivenheder kan undgås? Hvordan vil Kommissionen sikre, at alle medlemslande tilstrækkelig effektivt får oplysninger om fanger, der er på flugt fra eller har udgang fra de enkelte landes fængsler, for at der f.eks. overalt kan forberedes og reageres på fangernes flugt?

Agter Kommissionen at give støtte til Europol, der har mulighed for at koordinere politisamarbejdet mellem de enkelte lande?

Hvordan agter Kommissionen at tage hensyn til dataoverførsel og informationsteknologiens næsten ubegrænsede muligheder og det forøgede samarbejde mellem medlemslandene, når Schengen-aftalen træder i kraft?

(98/C 174/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3647/97**af Kirsi Piha (PPE) til Kommissionen***(19. november 1997)*

Om: Samarbejdet mellem myndigheder i EU

Finland har de seneste dage været vidne til en tragedie som følge af det voldsomme drab på to politimænd under udførelsen af deres arbejde. En dansk fange, der var på udgang fra et fængsel, røvede et hotel i Helsinki og dræbte brutalt to politimænd. Tragedien har i Finland og bestemt også i Danmark rejst en række spørgsmål.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvad den vil gøre, for at begivenhederne ikke gentager sig? Hvordan kan informationsudvekslingen mellem myndighederne lettes og effektiviseres i EU? Hvordan kan grænsekontrollen og samarbejdet effektiviseres og især oplysningerne om de kriminelles bevægelighed og de udgange, som de tildeles?

Hændelsen er bestemt ikke nogen god »reklame« for fordelene ved Schengen-aftalen for EU's borgere. Der er også klare ulemper ved gennemførelsen af den frie bevægelighed, og derfor bør der gøres alt for at komme ulemperne til livs.

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin
på skriftlige forespørgsler E-3590/97 og E-3647/97**

(16. januar 1998)

Eftersom de ærede medlemmer i deres spørgsmål henviser til samarbejdet inden for Den Europæiske Union, skal det bemærkes, at det generelle politisamarbejde og under alle omstændigheder samarbejdet inden for Europolts narkoenhed og det kommende Europol er begrænset til bekæmpelse af alvorlige former for international kriminalitet. Der skal skelnes mellem denne form for kriminalitet og problemet med undslupne fanger og personer med udgangstilladelse, som normalt behandles på bilateralt niveau eller igennem Interpol. I henhold til Amsterdam-traktaten skal politisamarbejdet udvides til at omfatte forebyggende arbejde, opsporing og undersøgelse af kriminalsager generelt, og det skal derfor efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse undersøges, om den omfatter de områder, der omtales af de ærede medlemmer. Med hensyn til retligt samarbejde og udleveringssager er der mellem medlemsstaterne indgået aftaler om udlevering af undvegne fanger og andre, som der er indledt sager mod i forbindelse med alvorlige kriminelle handlinger. Aftalerne gør det bl.a. muligt at anvende midlertidige fængslinger, indtil der foreligger en officiel udleveringsanmodning. Disse aftaler er baseret på en række internationale traktater, især Europarådets konvention fra 1957 om udlevering, og de er senest blevet suppleret med Den Europæiske Unions konvention om udlevering fra 1996, som for øjeblikket er ved at blive ratificeret, og som vil gøre det lettere at anvende aftalerne.